

Milertidigen forholdes med Revisionen af de ved bemeldte Krigsretter assagte Domme paa samme Maade som med Hensyn til Revisionen af de militaire Krigsretsdomme, kun at Dommene forelægges Kongen igjennem Justitsministeriet. Naar den Domsældte er anseet med Bøder af i det Mindste 100 Rbd., med Arrest af over 8 Dage eller med Nedfattelse i Grad, er han berettiget til at forlange Dommen indsendt til Revision; Domme, hvorved en Officer er nedsat i Tjenestegrad, eller Rogen er anseet med Fængsel paa Band og Brød, eller en høiere Straf er tilkjendt, blive altid at indsende til Revision.

blev vedtaget med 33 Stemmer imod 2.

Derefter fattes §§ 42 og 43 under Forhandling. Det af Udvalget til § 42 stillede Forslag: at „Krigsministerens Overbefaling“ forandres til „Hærbefalingen“ anfaaes som vedtaget paa Grund af en tidligere Afstemning til § 2.

Da Ingen begjærede Ordet skred man strax til Afstemning, hvorved:

1) Udkastets § 42 med den vedtagne Forandring, saalydende:

Naar Borgervæbningen er underlagt Hærbefalingen, blive Sager angaaende de Tjenesten vedkommende Forseelser eller Forbrydelser at paakjende ligefrem efter de militaire Straffelove og i enhver Henseende at behandle efter de militaire Rettergangslove.

vedtoges med 32 Stemmer imod 2.

2) Udkastets § 43:

Alle Bøder, der idømmes eller diciteres efter denne Lov, tilfalde Borgervæbningsfondet.

vedtoges med 32 Stemmer imod 1.

Formanden: Vi gaae dernæst over til det næste Affnit, som omhandler de midlertidige Bestemmelser. § 1 sættes under Forhandling. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren: Det er især med Hensyn til dette Affnit af Loven, at de fremtidige Bestemmelser for Armeen ville faae en væsentlig Indflydelse. Jo større man nemlig kan antage, at Tilgangen til Borgervæbningen, ifølge den Organisationsplan, som vil blive givet for Armeen, vil stille sig, desmindre vil man have

nødigt at gaae længere tilbage, end Udvalget har tilladt sig at foreslaae til § 1, nemlig til 1ste Januar 1826, hvorimod Udkastet gaaer til 1ste Januar 1821. Det er den eneste Forandring vi have tilladt os at foreslaae i § 1; men det er ogsaa en meget væsentlig Forandring. Jeg kan i det Hele i denne Henseende referere mig til, hvad jeg angaaende dette Punct udtalte ved Sagens 1ste Behandling. Jeg skal ikke trætte det ærede Thing med Gjentagelser, men blot udhæve, at forsaavidt det er paabe- raabt imod Udvalgets Indstilling, at Tjenesten i Borgervæbningen væsentlig maa betragtes som en Communal Byrde, uafhængig af Børnepligten, saa forekommer det Udvalget, at dette Argument meget svækkes, naar der tages Hensyn til den kjøbenhavnske Borgervæbnings dobbelte Egenskab, idet den ikke blot skal værne om den indre Ro og Orden, men ogsaa i fornødent Fald kæmpe med ydre Fiender. Dertil skal jeg endnu fremhæve som et mindre væsentligt Argument, men dog som et Argument, der fortjener at komme i Betragtning, at Tjenesten i Borgervæbningen har en ganske anden Stadighed, end Tjenesten i Armeen, der i Fredstid er saa godt som blot nominal; fremdeles at Medlemmerne af Borgervæbningen selv skulle bekoste deres Uniformering, hvorimod Krigerne uniformeres af Staten, at Borgerne maa tjene aldeles gratis, medens Krigeren har sin Lønning. Jeg skal ogsaa gjøre opmærksom, paa hvad jeg troer maa komme i ikke uvæsentlig Betragtning, at jo ældre Vedkommende ere, jo tungere falder det dem at underkaste sig en saadan Byrde, der navnlig ofte kommer an paa personlig Kraft og Udholdenhed, og som det vigtigste Hensyn skal jeg udhæve, at der er al Grund til at fritage det Mandskab, der ifølge Forordningen af 23de September 1848 blev udfkrevet til Krigstjeneste, — til at fritage dette Mandskab efter det besværlige Felttog, det nu har gjort, for videre Tjeneste i Borgervæbningen.

Blechingberg: Endssjøndt jeg efter den Maade, hvorpaa jeg betragter hele den nærværende Lov, maa være utilbøielig til at tage Ordet i samme, har jeg dog ubedt mig Ordet, for at gjøre et Par Bemærkninger, som vedkomme den 1ste § og tillige indirecte berøre de føl-